

Zbornik sudske prakse

Predmet C-67/14

Jobcenter Berlin Neukölln protiv Nazife Alimanovic i dr.

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundessozialgericht)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Građanstvo Unije – Jednako postupanje – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 24. stavak 2. – Socijalna pomoć – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članci 4. i 70. – Posebna nedoprinosna novčana davanja – Državljeni jedne države članice koji traže zaposlenje, a borave na području druge države članice – Isključenje – Zadržavanje položaja radnika“

Sažetak – Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. rujna 2015.

- Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Direktiva 2004/38 – Socijalna pomoć – Pojam – Posebna nedoprinosna novčana davanja iz članka 70. stavka 2. Uredbe br. 883/2004 – Uključenost*
(Uredba br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 70. st. 2.; Direktiva 2004/38 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 24. st. 2.)
- Građanstvo Unije – Pravo na slobodno kretanje i boravište na području država članica – Direktiva 2004/38 – Načelo jednakog postupanja – Obveza države članice domaćina da odobri pravo na socijalnu pomoć državljanima drugih država članica koji nisu ekonomski aktivni – Pretpostavke – Boravak na području države članice domaćina koji ispunjava uvjete iz Direktive*
(Direktiva 2004/38 Europskog parlamenta i Vijeća, uv. izj. 10. i čl. 24. st. 1.)
- Građanstvo Unije – Pravo na slobodno kretanje i boravište na području država članica – Direktiva 2004/38 – Načelo jednakog postupanja – Nacionalni propis koji isključuje od korištenja određenih posebnih nedoprinosnih davanja državljanice drugih država članica koji imaju položaj tražitelja zaposlenja – Davanja zajamčena državljanima države članice domaćina koji se nalaze istom položaju – Dopuštenost*
(Uredba br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 4. i čl. 70. st. 2.; Direktiva 2004/38 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 14. st. 1. i st. 4. t. (b) i čl. 24.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 43, 44.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 49, 50.)

3. Članak 24. Direktive 2004/38 o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i [boravak] na području države članice i članak 4. Uredbe br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, treba tumačiti na način da se ne protive zakonodavstvu države članice koje isključuje iz korištenja određenih „posebnih nedoprinosnih novčanih davanja“ u smislu članka 70. stavka 2. Uredbe br. 883/2004, a koja također znače „socijalnu pomoć“ u smislu članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38, državljane drugih država članica koji se nalaze u položaju kao što je onaj iz članka 14. stavka 4. točke (b) navedene direktive, pri čemu su ta ista davanja zajamčena državljanima te države članice koji se nalaze u istom položaju.

Naime, iz upućivanja članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38 na članak 14. stavak 4. točku (b) iste izričito proizlazi da država članica domaćin može građaninu Unije koji koristi pravo boravka samo na temelju te potonje odredbe odbiti dati ikakvu socijalnu pomoć.

Iako Direktiva 2004/38 nalaže da država članica vodi računa o pojedinačnom položaju zainteresirane osobe kada donosi mjeru udaljavanja ili kada utvrđuje da ta osoba predstavlja nerazuman teret za sustav socijalne pomoći tijekom razdoblja svojeg boravka, takvo pojedinačno ispitivanje, međutim, nije potrebno u slučaju kada je građanin Unije ušao na područje države članice domaćina u potrazi za poslom, s obzirom na to da se Direktivom 2004/38 uspostavlja stupnjevani sustav zadržavanja položaja radnika, koji osigurava pravo boravka i pristup socijalnoj pomoći, te se vodi računa o različitim čimbenicima koji obilježavaju pojedinačni položaj svakog podnositelja zahtjeva za socijalnu pomoć i, osobito, trajanje obavljanja ekonomske djelatnosti.

Nadalje, kad je riječ o pojedinačnom ispitivanju čiji je cilj sveobuhvatna ocjena tereta koji konkretno predstavlja dodjela davanja u odnosu na sveukupni nacionalni sustav socijalne skrbi, pomoć koja je dodijeljena samo jednom podnositelju zahtjeva teško se može kvalificirati kao nerazuman teret za državu članicu u smislu članka 14. stavka 1. Direktive 2004/38, koja bi državu članicu mogla opteretiti ne nakon što je za nju podnesen pojedinačni zahtjev nego nužno na kraju, tek kad se zbroje svi pojedinačni zahtjevi koji su joj bili podneseni.

(t. 58.-60., 62., 63. i izreka)